

**GHID PRIVIND EXAMINAREA EFECTUATĂ
DE OFICIUL PENTRU ARMONIZARE ÎN
CADRUL PIETEI INTERNE (MĂRCI, DESENE
ȘI MODELE INDUSTRIALE) ÎN LEGĂTURĂ
CU MĂRCILE COMUNITARE**

PARTEA D

ANULAREA

SECȚIUNEA 1

PROCEDURI

Cuprins

1	Introducere: prezentare generală a procedurii de anulare.....	3
2	Cererea de anulare	4
2.1	Persoanele care au dreptul să depună o cerere de anulare	4
2.2	Cererea scrisă.....	4
3	Plata taxei.....	5
4	Verificarea admisibilității	5
4.1	Condiții relative privind admisibilitatea (norma 37 din RAMC)	7
4.1.1	Numărul de înregistrare al MC contestate și numele și adresa titularului acesteia [norma 37 litera (a) punctele (i) și (ii) din RAMC]	7
4.1.2	Domeniul de aplicare al cererii de anulare [norma 37 litera (a) punctul (iii) din RAMC].....	7
4.1.3	Motive invocate în cererea de anulare și fapte, elemente de probă și argumente prezentate în sprijinul motivelor invocate [norma 37 litera (b) din RAMC]	8
4.1.4	Identificarea solicitantului [norma 37 litera (c) din RAMC]	9
4.2	Invitația de a remedia neregulile	9
5	Notificarea titularului MC privind cererea și comunicări ulterioare între părți.....	10
6	Limbile utilizate în procedurile de anulare	12
6.1	Traducerea cererii de anulare.....	13
6.2	Traducerea elementelor de probă prezentate de solicitant în sprijinul cererii.....	13
6.3	Traducerea observațiilor prezentate de părți pe parcursul procedurii.....	14
6.4	Traducerea elementelor de probă furnizate de titularul MC pe parcursul procedurii.....	14
6.5	Traducerea dovezii de utilizare.....	15
7	Alte aspecte	15
7.1	Continuarea procedurii	15
7.2	Suspendările.....	16
7.3	Renunțări și retrageri	16
7.3.1	Renunțări care vizează toate produsele și/sau serviciile contestate	17
7.3.2	Renunțări care vizează numai o parte din produsele și/sau serviciile contestate	18
7.3.3	Retrageri.....	18
7.4	Cererile de decădere și de declarare a nulității care vizează aceeași MC.....	18
7.5	Contestarea înregistrărilor internaționale care desemnează UE	19

1 Introducere: prezentare generală a procedurii de anulare

Procedurile derulate în cadrul Oficiului în ceea ce privește declararea decăderii sau a nulității unei mărci comunitare („MC”) înregistrate sunt grupate sub titlul general „procedură de anulare”, fiind gestionate în primă instanță de Divizia de anulare. Normele de bază aplicabile acestei proceduri sunt prevăzute, în principal, la articolele 56 și 57 din RMC și în normele 37-41 din RAMC.

Procedura de anulare este inițiată prin depunerea unei cereri de decădere sau de declarare a nulității („cererea de anulare”) împotriva unei MC înregistrate. O cerere de anulare împotriva unei cereri de înregistrare a unei MC care nu a fost încă înregistrată nu este admisibilă.

La primirea unei cereri de anulare, Oficiul verifică dacă s-a achitat taxa de anulare corespunzătoare (dacă taxa nu a fost încă achitată, se consideră că cererea nu a fost depusă). În continuare, Oficiul efectuează o evaluare preliminară a condițiilor de admisibilitate, care includ, în special, condițiile stabilite în norma 37 din RAMC. De asemenea, Oficiul notifică titularul MC cu privire la cererea depusă. În cazul constatării unor nereguli privind condițiile relative de admisibilitate, Oficiul îi cere solicitantului să procedeze la remedierea acestora într-un termen specificat.

După finalizarea verificării privind admisibilitatea, Oficiul va efectua o înscriere în Registrul procedurilor de anulare pendinte cu privire la MC contestată [norma 84 alineatul (3) litera (n) din RAMC]. Această înscriere se efectuează în scopul informării terților în această privință. În paralel, este inițiată etapa contradictorie a procedurii, iar părțile sunt invitate să prezinte observații (și, dacă este cazul, dovada utilizării).

În general, există două sesiuni de observații, după care etapa contradictorie este încheiată, iar dosarul este pregătit pentru emiterea unei decizii. Imediat ce decizia devine definitivă (adică, dacă nu a fost introdusă nicio cale de atac până la expirarea termenului stabilit sau atunci când se încheie procedura căii de atac), Oficiul procedează la înscrierea corespunzătoare în registru, în conformitate cu articolul 57 alineatul (6) din RMC.

Procedura de anulare este guvernată, în numeroase privințe, de norme de procedură identice sau similare celor stabilite pentru procedura de opoziție (de exemplu, concilierea, limitarea MC contestate și retragerea cererii de anulare, rectificarea erorilor și revocarea, termenele, anulările multiple, schimbarea părților, *restitutio* etc.). Referitor la toate aceste aspecte, pot fi consultate secțiunile relevante din Ghid, în special Partea C, Opoziția, secțiunea 1, Aspecte procedurale. Astfel, partea de față a Ghidului nu va aborda decât aspectele legate de procedura de anulare care diferă de procedura de opoziție.

2 Cererea de anulare

2.1 Persoanele care au dreptul să depună o cerere de anulare

Articolul 1 alineatul (1) și articolul 56 alineatul (1) din RMC

Procedurile de anulare nu sunt inițiate niciodată *ex officio* de Oficiu, ci numai în urma primirii unei cereri formulate de un terț.

Cererile de decădere sau de declarare a nulității care au la bază motive absolute (articolele 51 și 52 din RMC) pot fi depuse de:

1. orice persoană fizică sau juridică sau
2. orice grup sau organism constituit pentru a reprezenta interesele fabricanților, producătorilor, prestatorilor de servicii, comercianților sau consumatorilor și care, în termenii legislației care îi este aplicabilă, are, în nume propriu, capacitatea de a sta în justiție.

În ceea ce privește cererile de decădere sau de declarare a nulității bazate pe cauze de nulitate absolută, solicitantul nu este obligat să demonstreze un interes direct și individual în inițierea procedurii (a se vedea Hotărârea din 8 iulie 2008, T-160/07, „COLOR EDITION” punctele 22-26, confirmată de Hotărârea din 25 februarie 2010, C-408/08 P, „COLOR EDITION”, punctele 37-40). Această regulă se aplică deoarece, în timp ce motivele relative de refuz protejează interesele titularilor anumitor drepturi, motivele absolute de refuz și de decădere vizează protejarea interesului general (inclusiv, în cazul decăderii pe motiv de utilizare insuficientă, interesul general în decăderea drepturilor de înregistrare a mărcilor comunitare care nu îndeplinesc condițiile de utilizare).

În mod contrar, cererile de declarare a nulității bazate pe motive relative (articolul 53 din RMC) nu pot fi depuse decât de persoanele menționate la articolul 41 alineatul (1) din RMC [în cazul cererilor care au la bază articolul 53 alineatul (1) din RMC] sau de persoanele îndreptățite, în temeiul legislației statului membru în cauză, să exercite astfel de drepturi [în cazul cererilor care au la bază articolul 53 alineatul (2) din RMC].

Cererile de decădere sau de declarare a nulității care se întemeiază pe articolul 73 sau articolul 74 din RMC (motive specifice de decădere și de motive absolute pentru mărcile colective) se supun aceluiași nome în ceea ce privește dreptul de depunere ca și cererile de decădere sau de declarare a nulității bazate pe motive absolute [articolul 66 alineatul (3) din RMC].

2.2 Cererea scrisă

Articolul 56 alineatul (2) din RMC

Cererea de declarare a nulității trebuie depusă în scris. Utilizarea formularelor furnizate de Oficiu nu este obligatorie, atât timp cât sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate. Cu toate acestea, se recomandă insistent utilizarea formularelor oficiale.

3 Plata taxei

Articolul 8 alineatul (3) și articolul 56 alineatul (2) din RTMC
Norma 39 alineatul (1) din RAMC

Referitor la normele generale privind plățile, vă rugăm să consultați Ghidul, Partea A, Norme generale, secțiunea 3, Plata taxelor, a costurilor și a tarifelor.

O cerere de anulare se consideră depusă numai în urma achitării taxei aferente. Din acest motiv, înainte de a examina admisibilitatea cererii, Oficiul va verifica, în primul rând, dacă taxa a fost achitată.

În cazul în care Oficiul constată neachitarea taxei, va invita solicitantul să plătească taxa respectivă într-un anumit termen (în practică, de regulă, o lună). Dacă taxa solicitată nu este achitată în termenul stabilit, Oficiul informează solicitantul că cererea de anulare se consideră că nu a fost depusă și (dacă taxa a fost achitată, însă după expirarea termenului stabilit) taxa îi va fi restituită solicitantului. În cazul în care taxa este primită după expirarea termenului stabilit de Oficiu dar solicitantul prezintă o dovadă a faptului că, în termenul stabilit, a emis un ordin de virament în formă corectă, unei instituții bancare, într-un stat membru și în termenul stabilit, cu scopul de a transfera suma aferentă taxei, se aplică articolul 8 alineatul (3) din RTMC, inclusiv plata unei suprataxe, dacă este cazul (a se vedea Ghidul, Partea A, Norme generale, secțiunea 3, Plata taxelor, a costurilor și a tarifelor).

Data efectuării plății nu afectează data depunerii unei cereri de anulare, deoarece articolul 56 alineatul (2) din RMC, care reprezintă regula privind ordinea în cadrul unei proceduri de anulare, nu prevede consecințe legate de data depunerii cererii. Prin urmare, dacă taxa este achitată înainte de expirarea termenului stabilit în norma 39 alineatul (1) din RAMC, cererea se consideră depusă, iar data depunerii este cea la care cererea scrisă este primită de Oficiu.

Ca principiu general, taxa de anulare reprezintă o taxă datorată pentru depunerea cererii, indiferent de rezultatul procedurii. Prin urmare, această taxă nu este restituită în cazul respingerii cererii.

În mod similar, taxa de anulare nu este restituită în cazul în care cererea de anulare este retrasă înainte de examinarea admisibilității ei.

În acest context, singura dispoziție care prevede rambursarea taxei este norma 39 alineatul (1) din RAMC, care se aplică numai dacă cererea se consideră a nu fi fost depusă din cauza efectuării cu întârziere a plății.

4 Verificarea admisibilității

Articolul 51, articolul 53 alineatul (4) și articolul 56 alineatul (3) din RMC
Norma 37 și norma 38 alineatul (1) din RAMC

După ce Oficiul a stabilit că taxa aferentă a fost achitată în mod corespunzător, procedează la verificarea admisibilității cererii.

Spre deosebire de procedura de opoziție, procedura de anulare nu prevede nicio perioadă de reflecție (*cooling-off*) și nici un termen ulterior acordat pentru fundamentare. Aceasta înseamnă, în special, că în cazul unei cereri de declarare a nulității care are la bază motive relative, dovada existenței, valabilitatea și întinderea protecției tuturor drepturilor anterioare, precum și dovezile care atestă drepturile solicitantului în acest sens, trebuie depuse împreună cu cererea.

Verificarea admisibilității poate avea ca rezultat identificarea de nereguli absolute și/sau relative care afectează admisibilitatea cererii.

Neregulile absolute privind admisibilitatea sunt cele pe care solicitantul nu le poate remedia și care atrag automat inadmisibilitatea cererii; printre acestea se numără următoarele cazuri:

- Cererea este formulată împotriva unei MC care nu este încă înregistrată. O cerere de anulare poate fi formulată numai împotriva unei MC înregistrate. O solicitare care vizează o cerere care nu a fost încă înregistrată este prematură și trebuie respinsă ca inadmisibilă (a se vedea Hotărârea din 22 octombrie 2007, R 0284/2007-4, „VISION”).
- Autoritatea de lucru judecat (*res judicata*) [articolul 56 alineatul (3) din RMC]. Aceasta înseamnă că există o decizie anterioară definitivă a Oficiului sau a unei instanțe dintr-un stat membru, în contextul unei cereri reconvenționale, cu același obiect, aceeași cauză și implicând aceleași părți.
- În cazul nulității având la bază motive relative, dacă solicitantul este titularul mai multor drepturi anterioare și a formulat deja o cerere de declarare a nulității (și a depus o cerere reconvențională) privind aceleași MC, în baza unui alt drept dintre cele anterioare [articolul 53 alineatul (4) din RMC].
- O cerere de decădere este depusă împotriva unei mărci comunitare care nu fusese înregistrată într-o perioadă de cinci ani la data depunerii cererii (articolul 51 din RMC).
- O cerere de anulare nu este depusă utilizând formularul oficial, nu este redactată în limba corespunzătoare, în conformitate cu articolul 119 din RMC, și nici nu este tradusă în limba solicitată în termen de o lună de la data depunerii cererii în cauză [norma 38 alineatul (1) din RAMC].

În cazul în care se constată o neregulă absolută în legătură cu admisibilitatea, Oficiul invită solicitantul să își prezinte observațiile în această privință în termen de două luni. Dacă, după audierea solicitantului, Oficiul continuă să susțină că neregula absolută în legătură cu admisibilitatea persistă, se va emite o decizie de respingere a cererii de anulare ca inadmisibilă.

Pe de altă parte, **neregulile relative privind admisibilitatea** sunt cele pe care, în principiu, solicitantul le poate remedia. Acestea constau în neîndeplinirea uneia sau mai multor condiții relative privind admisibilitatea prevăzute în norma 37 din RAMC (și descrise în detaliu la punctul 4.1 de mai jos). În acest caz, în conformitate cu regula 39 alineatul (3) din RAMC, Oficiul invită solicitantul să remedieze neregula în termen de două luni (a se vedea punctul 4.2 de mai jos).

În cazul în care se constată una sau mai multe nereguli relative privind admisibilitatea, iar acestea nu sunt remediate până la expirarea termenului stabilit, se emite o decizie de respingere a cererii de anulare (sau a părții acesteia afectate de neregulă) ca inadmisibilă.

Orice decizie de a respinge integral o cerere de anulare ca inadmisibilă va fi comunicată solicitantului și titularului MC [norma 39 alineatul (4) din RAMC] și poate fi atacată de solicitant.

Cu toate acestea, dacă rezultatul verificării admisibilității este că cererea este parțial admisibilă (adică poate fi admisă, cel puțin, pentru anumite motive și/sau drepturi anterioare pe care se bazează), procedura continuă. Dacă una dintre părți contestă rezultatul verificării admisibilității, poate formula o cale de atac împotriva acestuia împreună cu hotărârea definitivă care încheie procedura [articolul 58 alineatul (2) din RMC].

4.1 Condiții relative privind admisibilitatea (norma 37 din RAMC)

Condițiile relative privind admisibilitatea prevăzute la norma 37 din RAMC sunt prezentate mai jos.

4.1.1 Numărul de înregistrare al MC contestate și numele și adresa titularului acesteia [norma 37 litera (a) punctele (i) și (ii) din RAMC]

O cerere de anulare trebuie să conțină numărul de înregistrare al MC și numele și adresa titularului acesteia [vă rugăm să observați diferența față de procedura de opoziție, în cazul căreia norma 15 alineatul (2) nu solicită persoanei care a formulat opoziția decât să identifice cererea de MC contestată și să precizeze numele solicitantului dar nu și adresa acestuia]. Această prevedere este motivată de necesitatea de a asigura identificarea corectă a MC contestate.

Oficiul va verifica dacă numele și adresa titularului corespund MC identificate de numărul de înregistrare al acestuia. În cazul în care se constată discrepanțe (omiterea unuia dintre aceste detalii), solicitantului i se va trimite o scrisoare de clarificare prin care acesta este invitat să remedieze neregula respectivă (a se vedea punctele referitoare la nereguli prezentate mai jos).

4.1.2 Domeniul de aplicare al cererii de anulare [norma 37 litera (a) punctul (iii) din RAMC]

O cerere de anulare trebuie să indice produsele și serviciile înregistrate pentru care se solicită decăderea sau declararea nulității. Prin urmare, solicitantul trebuie să indice dacă cererea vizează toate produsele și serviciile sau numai o parte din produsele și serviciile incluse în înregistrarea contestată. Dacă solicitantul indică faptul că cererea vizează numai o parte din produsele și serviciile MC contestate, trebuie să le identifice clar și să le includă într-o listă.

Este de remarcat diferența față de procedura de opoziție, în cazul căreia, în scopul admisibilității, domeniul de aplicare al opoziției reprezintă doar o indicație opțională [norma 15 alineatul (3) din RAMC].

4.1.3 Motive invocate în cererea de anulare și fapte, elemente de probă și argumente prezentate în sprijinul motivelor invocate [norma 37 litera (b) din RAMC]

RMC și RAMC stabilesc clar diferența dintre o cerere de decădere și o cerere de declarare a nulității. În consecință, motivele privind decăderea și nulitatea nu pot fi combinate într-o singură cerere, ci trebuie să facă obiectul unor cereri distincte și implică achitarea unor taxe separate. O cerere de decădere se poate baza, însă, pe mai multe motive de decădere, iar o cerere de declarare a nulității se poate baza pe o combinație de motive absolute și relative. Dacă solicitantul depune o singură cerere bazată pe motive de decădere și de nulitate, Oficiul îi trimite o scrisoare de clarificare, prin care îl invită să aleagă unul dintre tipurile de motive și îl informează că poate formula o altă cerere, cu condiția să achite o taxă de depunere suplimentară. Dacă solicitantul nu indică tipul de motive pe care dorește să îl selecteze, cererea va fi respinsă ca inadmisibilă [norma 39 alineatul (3) din RAMC].

Într-o cerere de anulare trebuie specificate motivele pe care aceasta se bazează, adică dispozițiile specifice conținute în RMC care justifică anularea solicitată. Solicitantul poate limita motivele pe care cererea s-a bazat inițial, dar nu poate extinde domeniul de aplicare al cererii prin invocarea unor motive suplimentare pe parcursul desfășurării procedurii.

De asemenea, când o cerere de declarare a nulității se bazează pe motive relative (articolul 53 din RMC), trebuie să conțină specificații privind dreptul sau drepturile pe care se bazează și, dacă este cazul, elemente care să demonstreze că solicitantul este îndreptățit să invoce dreptul anterior drept motiv de nulitate [adică toate specificațiile conținute în norma 15 literele (b), (d), (e), (f), (g) și (h) din RAMC, aplicabile prin analogie]. În cazul cererilor care au la bază articolul 53 alineatul (2) din RMC, se impune indicarea cu exactitate a dispozițiilor din dreptul național care demonstrează că solicitantul este îndreptățit, în conformitate cu legislația națională aplicabilă, să pretindă dreptul în cauză.

În conformitate cu norma 37 litera (b) punctul (iv) din RAMC, o cerere de anulare trebuie să indice, de asemenea, faptele, elementele de probă și argumentele prezentate în sprijinul motivelor de anulare. Acest lucru înseamnă că simpla depunere a unui formular de cerere, în care toate căsuțele relevante au fost bifate, dar care nu conține sau, cel puțin, nu indică faptele, elementele de probă și argumentele care să susțină cererea, determină, în mod normal, constatarea unei nereguli privind admisibilitatea. Singura excepție se aplică cererilor de decădere bazate pe motivul neutilizării [articolul 51 alineatul (1) litera (a) din RMC], în cazul cărora sarcina probei revine titularului MC.

În sfârșit, se impune stabilirea unei distincții majore între condițiile de admisibilitate și cele de fundamentare. După cum s-a menționat deja în introducerea de la punctul 4, chiar dacă o procedură de declarare a nulității bazată pe motive relative nu prevede o dată-limită pentru fundamentarea drepturilor anterioare și chiar dacă dovada existenței, valabilitatea și întinderea protecției tuturor drepturilor anterioare și elementele de probă care atestă dreptul solicitantului asupra drepturilor în cauză trebuie depuse împreună cu cererea, acest lucru nu înseamnă că nu există o diferență între condițiile de admisibilitate și cele de fundamentare. Dacă, de exemplu, solicitantul identifică în mod clar marca anterioară pe care se bazează cererea [norma 37 litera (b) punctul (ii) din RAMC] și indică elementele de probă care susțin motivele invocate [norma 37 litera (b)

punctul (iv) din RAMC], cererea este admisibilă. Dacă se constată ulterior că elementele de probă furnizate nu sunt suficiente pentru fundamentarea dreptului anterior (de exemplu, un certificat furnizat de o sursă neoficială sau care nu este tradus în limba procedurii), cererea se respinge ca nefondată [a se vedea, prin analogie, norma 20 alineatul (1) din RAMC] și nu inadmisibilă.

Cu toate acestea, absența unui termen pentru fundamentarea drepturilor anterioare implică faptul că, pe parcursul oricărei etape ulterioare a procedurii (înaintea încheierii etapei contradictorii), solicitantul poate remedia, din proprie inițiativă, orice neregulă privind fundamentarea.

În ceea ce privește condițiile de fundamentare a drepturilor anterioare, a se vedea secțiunea privind dovada existenței drepturilor anterioare conținută în Ghid, Partea C, Opoziția, secțiunea 1, Aspecte procedurale, și secțiunea privind procedurile de declarare a nulității care se bazează pe motive relative conținută în Ghid, Partea D, Anulare, secțiunea 2, Dispoziții de fond.

4.1.4 Identificarea solicitantului [norma 37 litera (c) din RAMC]

O cerere de anulare trebuie să conțină numele și adresa solicitantului și, în cazul în care acesta a desemnat un reprezentant, numele și adresa acestuia din urmă. Solicitanții care nu au nici domiciliul, nici sediul central și nici o unitate industrială sau comercială efectivă în Uniunea Europeană trebuie să fie reprezentați de un reprezentant profesional [articolul 92 alineatul (2) din RMC]. Pentru mai multe informații, a se vedea Ghidul, Partea A, Norme generale, secțiunea 5, Reprezentarea profesională.

Atunci când există mai mulți solicitanți, cererile de declarare a nulității bazate pe motive relative respectă aceleași norme ca și opozițiile (a se vedea Ghidul, Partea C, Opoziția, secțiunea 1, Aspecte procedurale). Aceste norme au legătură directă cu cerințele privind acordarea drepturilor conținute în articolul 56 alineatul (1) și articolul 41 alineatul (1) din RMC (a se vedea mai sus).

În mod contrar, în cazul cererilor de declarare a nulității bazate pe motive absolute și al cererilor de decădere, nu există cerințe specifice privind pluralitatea solicitanților, cu excepția faptului că trebuie specificați în mod clar în cerere.

Este de remarcat faptul că în toate cazurile în care există mai mulți solicitanți, se aplică norma 75 și norma 94 alineatul (7) litera (e) din RAMC (desemnarea unui reprezentant comun și stabilirea costurilor).

4.2 Invitația de a remedia neregulile

Norma 39 alineatele (3) și (4) din RMC
--

În conformitate cu norma 39 alineatul (3) din RAMC, dacă se constată că o cerere de anulare nu respectă norma 37 din RAMC, Oficiul va invita solicitantul să remedieze neregulile până la expirarea unui termen stabilit (în practica Oficiului, două luni). Această procedură se aplică imediat ce se constată existența unei nereguli, fie în contextul verificării admisibilității, fie în afara acestuia. Este de remarcat faptul că

această prevedere se aplică numai neregulilor legate de condițiile de admisibilitate, și nu neregulilor legate de condițiile de fundamentare, pe care solicitantul trebuie să le remedieze din proprie inițiativă (a se vedea punctul 4.1.3 de mai sus).

Dacă neregulile nu sunt remediate înainte de expirarea termenului stabilit, Oficiul emite o decizie prin care cererea este respinsă ca inadmisibilă. În cazul în care cererea de anulare se bazează pe mai multe motive și/sau pe drepturile anterioare, iar neregulile sunt asociate numai anumitor elemente, procedura poate fi continuă în raport cu alte motive sau drepturi anterioare, în cazul cărora nu s-au constatat nereguli privind admisibilitatea (admisibilitate parțială).

Astfel cum s-a menționat mai sus, în ceea ce privește motivele invocate în cerere, în contextul normei 39 alineatul (3) din RAMC, faptul că solicitantul este invitat să remedieze o neregulă nu poate determina extinderea domeniului de aplicare al procedurii (drepturi anterioare, produse și servicii etc.) definit în cererea inițială. De exemplu, dacă o cerere de anulare indică faptul că vizează o parte din produsele și serviciile incluse în înregistrarea contestată, iar Oficiul invită solicitantul, în conformitate cu norma 39 alineatul (3) din RAMC, să specifice produsele și serviciile MC împotriva cărora este formulată cererea, un răspuns în care se declară că cererea vizează toate produsele și serviciile pentru care MC este înregistrată nu ar fi considerat drept o remediere corespunzătoare a neregulii (deoarece extinde domeniul de aplicare al cererii). Oficiul explică această situație juridică solicitantului și îl invită să prezinte, în termen de două luni, o indicație care nu conține toate produsele și serviciile. Dacă solicitantul nu remediază neregulile în mod corespunzător, Oficiul emite o decizie prin care cererea este respinsă ca inadmisibilă.

În sfârșit, norma 39 alineatul (3) din RAMC nu este aplicabilă decât listei de condiții relative de admisibilitate conținute în norma 37 din RAMC. Neregulile legate de condițiile absolute de admisibilitate [de exemplu, absența traducerii unei cereri în conformitate cu norma 38 alineatul (1) din RAMC, existența autorității de lucru judecat sau a unei cereri anterioare de declarare a nulității bazate pe un drept anterior al aceluiași titular sau nerespectarea perioadei de cinci ani dintre cererea de decădere și înregistrarea MC contestate] nu sunt reglementate de norma 39 alineatul (3) din RAMC și nu pot fi remediate (adică atrag respingerea cererii în cauză ca inadmisibilă).

5 Notificarea titularului MC privind cererea și comunicări ulterioare între părți

Articolul 57 din RMC Norma 40 din RAMC

Norma 40 alineatul (1) din RAMC prevede ca fiecare cerere de anulare care este considerată depusă să fie notificată titularului MC contestate și ca, atunci când se constată că cererea este admisibilă, Oficiul să invite titularul să își prezinte observațiile până la expirarea termenului specificat de Oficiu.

În consecință, odată ce Oficiul a verificat că taxa a fost încasată (cererea fiind, astfel, considerată depusă) și a efectuat verificarea admisibilității, Oficiul notifică titularul MC cu privire la cererea de anulare.

Dacă la verificarea admisibilității nu se constată nicio neregulă, notificarea privind cererea transmisă titularului MC va conține, de asemenea, invitația de a prezenta observații [iar în cazul unei cereri de decădere bazate pe articolul 51 alineatul (1) litera (a) din RMC, invitația de a prezenta elemente de probă privind utilizarea efectivă – a se vedea norma 40 alineatul (5) din RAMC]. În practică, Oficiul acordă titularului MC un termen de trei luni pentru a furniza un prim răspuns la cerere.

Dacă la verificarea admisibilității se constată nereguli care necesită a fi remediate, titularul MC este notificat în continuare cu privire la cerere și este informat asupra neregulilor pe care solicitantul trebuie să le remedieze. În acest caz, însă, Oficiul transmite numai notificarea privind cererea și nu invită titularul MC să își prezinte observațiile (sau, dacă este cazul, dovada utilizării) până când solicitantul nu remediază neregulile.

În temeiul Hotărârii Curții de Justiție din 18 octombrie 2012 în cauza C-402/11 P, „REDTUBE” (aplicabilă, prin analogie, procedurilor de anulare), notificarea trimisă părților, în urma verificării admisibilității, prin care acestea sunt informate că cererea de anulare este admisibilă în conformitate cu norma 37 din RAMC, constituie o decizie care poate fi atacată concomitent cu decizia definitivă în cazul respectiv, astfel cum se prevede la articolul 58 alineatul (2) din RMC. În consecință, Oficiul are obligația de a respecta această decizie, pe care o poate revoca numai într-o etapă ulterioară a procedurii, sub rezerva îndeplinirii condițiilor stabilite la articolul 80 din RMC în ceea ce privește revocarea deciziilor.

În conformitate cu articolul 57 alineatul (1) din RMC, ori de câte ori consideră necesar, Oficiul poate invita părțile să prezinte observații. În practică, pentru a evita prelungirea inutilă a procedurii, Oficiul permite, în general, desfășurarea a două sesiuni de observații care se încheie, de regulă, cu observațiile titularului MC (adică, cerere de anulare – observațiile titularului MC – observațiile solicitantului – observațiile titularului MC). Cu toate acestea, în cazul în care, în intervalul acordat pentru prezentarea observațiilor, una dintre părți nu prezintă elemente de probă sau observații și/sau indică faptul că nu mai are niciun comentariu de prezentat, Oficiul poate proceda direct la încheierea etapei contradictorii a procedurii, notificând părțile că urmează pronunțarea unei decizii.

Totuși, în cazuri excepționale, se pot acorda sesiuni suplimentare de observații, în special atunci când elementele de probă relevante suplimentare, care nu au putut fi prezentate în prealabil, sunt prezentate în cadrul ultimei sesiuni. În practică, Oficiul acordă părților un termen de două luni pentru a-și prezenta observațiile (cu excepția primului răspuns emis de titularul MC, a se vedea mai sus).

În ceea ce privește cererile de declarare a nulității bazate pe motive relative, titularul MC poate, de asemenea, să depună o cerere de demonstrare a utilizării mărcilor anterioare care stau la baza cererii. Dacă cererea în cauză este admisibilă (în ceea ce privește normele privind admisibilitatea unei cereri de demonstrare a utilizării, a se vedea Ghidul, Partea C, Opoziția, secțiunea 6, Dovada utilizării), Oficiul invită solicitantul să furnizeze dovada utilizării [articolul 57 alineatele (2) și (3) din RMC și norma 40 alineatul (6) din RAMC]. Spre deosebire de procedura de opoziție [norma 22 alineatul (1) din RAMC], în cadrul procedurii de anulare, cererea de demonstrare a utilizării poate fi depusă de titularul MC împreună cu primul răspuns furnizat de acesta privind cererea de anulare sau în cadrul sesiunilor ulterioare de observații.

De asemenea, dacă cererea de declarare a nulității se bazează pe articolul 53 alineatul (1) din RMC, coroborat cu articolul 8 alineatul (1) litera (b) din RMC, nu există nicio prevedere care să oblige solicitantul să susțină că mărcile sale anterioare au dobândit un caracter distinctiv accentuat în urma utilizării sau să depună elementul de probă corespunzător împreună cu cererea. Prin urmare, această cerere poate fi prezentată într-un stadiu ulterior al etapei contradictorii a procedurii (a se vedea Hotărârea din 7 februarie 2012, T-424/10, „Représentation d’éléphants dans un rectangle”, punctele 60-62). Totuși, se impune diferențierea acesteia de o cerere bazată pe articolul 8 alineatul (5) din RMC, care constituie un motiv specific separat față de articolul 8 alineatul (1) litera (b) din RMC; în conformitate cu norma 37 litera (b) punctul (ii) din RAMC, se impune includerea ei în cererea de anulare (împreună cu dovada corespunzătoare privind reputația).

În urma prezentării de către părți a observațiilor și/sau a dovezii utilizării (dacă este cazul), etapa contradictorie se încheie, iar dosarul este pregătit pentru pronunțarea unei decizii.

Dacă, în cadrul oricărui stadiu al procedurii, părțile nu își prezintă observațiile înainte de expirarea termenului stabilit, Oficiul încheie etapa contradictorie și emite o decizie în funcție de elementele de probă furnizate [norma 40 alineatul (2) din RAMC, aplicabilă, prin analogie, ambelor părți].

În ceea ce privește normele referitoare la termenele stabilite, prelungirea lor, notificarea sau schimbarea părților pe parcursul procedurii etc., a se vedea secțiunea privind aspectele procedurale din Ghid, Partea C, Opoziția, secțiunea 1, Aspecte procedurale, având în vedere faptul că normele se aplică *mutatis mutandis*.

6 Limbile utilizate în procedurile de anulare

Articolul 119 alineatele (5), (6) și (7) din RMC
Norma 38 alineatele (1) și (3), norma 39 alineatele (2) și (3) și norma 96 alineatele (1) și (2) din RAMC

În ceea ce privește normele detaliate referitoare la utilizarea limbilor în cadrul procedurilor, a se vedea secțiunea privind procedurile din Ghid, Partea C, Opoziția, secțiunea 1, Aspecte procedurale. Secțiunea de față se referă exclusiv la normele aplicabile procedurilor de anulare.

În conformitate cu articolul 119 alineatul (5) din RMC, o cerere de anulare trebuie depusă într-una din limbile utilizate de Oficiu (și anume, limba engleză, franceză, germană, italiană sau spaniolă).

Părțile la procedura de anulare pot conveni, de asemenea, asupra utilizării unei alte limbi oficiale a Uniunii Europene ca limbă a procedurii [articolul 119 (7) din RMC]. Acest acord trebuie comunicat Oficiului în termen de două luni de la notificarea titularului MC privind cererea de anulare. În acest caz, solicitantul trebuie să furnizeze o traducere a cererii în limba aleasă de cele două părți (dacă cererea nu a fost depusă deja în limba respectivă) în termen de o lună de la data la care acordul este comunicat Oficiului. Dacă traducerea nu este furnizată sau este furnizată cu întârziere, limba procedurii nu se modifică [norma 38 alineatul (3) din RAMC].

6.1 Traducerea cererii de anulare

Articolul 119 alineatul (6) din RMC
Norma 38 alineatele (1) și (3) și norma 39 alineatul (2) din RAMC

Dacă cererea este depusă într-o limbă utilizată în cadrul Oficiului, care este una din cele două limbi ale MC contestate, limba respectivă devine în mod automat limba procedurii.

Dacă cererea este depusă într-o limbă utilizată în cadrul Oficiului, dar care nu este una dintre cele două limbi ale MC contestate, iar formularul oficial nu este utilizat, solicitantul trebuie să depună, din proprie inițiativă, o traducere în limba corespunzătoare (fie într-una din limbile MC contestate, dacă ambele sunt utilizate în cadrul Oficiului, fie în a doua limbă a MC contestate, dacă prima limbă nu este utilizată în cadrul Oficiului) în termen de o lună de la data depunerii cererii de anulare. Limba în care a fost tradusă cererea devine, astfel, limba procedurii.

Dacă solicitantul nu furnizează traducerea în limba corespunzătoare până la expirarea termenului stabilit, cererea de anulare se respinge, fiind considerată inadmisibilă [articolul 119 alineatul (6) din RMC, norma 38 alineatul (1) și norma 39 alineatul (2) din RAMC].

Norma 39 alineatul (3) din RAMC nu face referire la norma 38 alineatul (1) din RAMC și, prin urmare, în aceste cazuri, Oficiul nu trimite o scrisoare de clarificare și așteaptă prezentarea unei traduceri a cererii de anulare în termen de o lună de la data depunerii.

Atunci când solicitantul utilizează formularul oficial pentru cererea de decădere sau de declarare a nulității, iar acesta este redactat într-o limbă necorespunzătoare, pot exista excepții privind traducerea și indicarea limbii procedurii. Vă rugăm să consultați diferitele scenarii de la paginile 11-12 din Ghid, Partea C, Opoziția, secțiunea 1, Aspecte procedurale.

6.2 Traducerea elementelor de probă prezentate de solicitant în sprijinul cererii

Norma 38 alineatul (2) și norma 39 alineatul (3) din RAMC

În conformitate cu norma 38 alineatul (2) din RAMC, dacă elementele de probă furnizate în sprijinul cererii nu sunt redactate în limba procedurii de decădere sau de declarare a nulității, solicitantul trebuie să prezinte, din proprie inițiativă, o traducere în această limbă în termen de două luni de la data depunerii elementelor de probă în sprijinul cererii. Această regulă este aplicabilă tuturor elementelor de probă prezentate de solicitant pe parcursul procedurii, indiferent dacă sunt depuse împreună cu cererea sau într-o etapă ulterioară.

Oficiul nu transmite o notificare în care semnalează neregulile, solicitantul având obligația de a depune, din proprie inițiativă, traducerea elementelor de probă prezentate în sprijinul cererii.

În cazul în care solicitantul nu furnizează o traducere a elementelor de probă prezentate în sprijinul cererii, necesară în vederea evaluării admisibilității cauzei (de exemplu, nu au fost traduse nici precizările privind dreptul anterior pe care se bazează cererea și nici specificarea faptelor, a elementelor de probă și a argumentelor prezentate în sprijinul motivelor invocate), Oficiul invită solicitantul să remedieze neregula în conformitate cu norma 39 alineatul (3) din RAMC (Hotărârea din 2 martie 2007, R 0300/2006-4 „ACTILON/AC TELION”). Dacă neregula nu este remediată, cererea de anulare se respinge integral sau parțial ca inadmisibilă [articolul 119 alineatul (6) din RMC, norma 38 alineatul (2) și norma 39 alineatul (3) din RAMC].

În cazul în care solicitantul nu furnizează o traducere a celorlalte elemente de probă, care nu ar afecta admisibilitatea cauzei, orice document prezentat în sprijinul cererii, care nu este tradus de solicitant în limba procedurii, până la expirarea termenului prevăzut în norma 38 alineatul (2) din RAMC, se consideră că nu fost primit de Oficiu și, în consecință, nu este luat în considerare [norma 98 alineatul (2) din RAMC] [a se vedea Hotărârea din 5 martie 2012, R 0826/2010-4, „MANUFACTURE PRIM 1949 (FIG.MARK)”, punctul 25].

6.3 Traducerea observațiilor prezentate de părți pe parcursul procedurii

Norma 96 alineatul (1) și norma 98 alineatul (2) din RAMC

Partea care prezintă observații într-una din limbile utilizate în cadrul Oficiului, alta decât limba procedurii, trebuie să furnizeze o traducere a observațiilor respective în limba procedurii, în termen de o lună de la data depunerii cererii [norma 96 alineatul (1) din RAMC].

Oficiul nu solicită traduceri respective și va continua desfășurarea procedurii. Părții în cauză îi revine obligația de a furniza traduceri solicitate.

Dacă traduceri nu sunt furnizate în termen de o lună, observațiile se consideră că nu au fost primite de către Oficiu și, prin urmare, nu vor fi luate în considerare [norma 98 alineatul (2) din RAMC].

6.4 Traducerea elementelor de probă furnizate de titularul MC pe parcursul procedurii

Norma 96 alineatul (2) și norma 98 alineatul (2) din RAMC

Documentele prezentate de titularul MC pe parcursul procedurii (cu excepția dovezii de utilizare, a se vedea mai jos) se supun normei 96 alineatul (2) din RAMC; prin urmare, acestea pot fi furnizate într-una din limbile oficiale ale Uniunii Europene.

În conformitate cu această prevedere, titularul MC nu are obligația de a furniza în mod automat traducerea, însă Oficiul îi poate solicita prezentarea acestuia într-un anumit termen.

În exercitarea puterii sale de apreciere în această materie, Oficiul ia în considerare natura elementelor de probă și interesele părților.

În cazurile în care Oficiul invită efectiv titularul MC să furnizeze traducerea elementelor de probă, neîndeplinirea acestei cerințe până la expirarea termenului stabilit determină neluarea în considerare a documentelor netraduse [norma 98 alineatul (2) din RAMC].

6.5 Traducerea dovezii de utilizare

Norma 22 alineatul (6) din RAMC

Cu toate că norma 40 alineatele (5) și (6) din RAMC nu face referire în mod expres decât la norma 22 alineatele (2), (3) și (4) din RAMC, se consideră că norma 22 alineatul (6) din RAMC trebuie să se aplice, prin analogie, și procedurilor de anulare, logica de bază fiind aceeași, și anume, să se solicite traducerea elementelor de probă, care în cazul dovezii de utilizare se poate dovedi a fi o procedură destul de îndelungată, numai în măsura în care acest lucru este considerat necesar (a se vedea Decizia din 11 martie 2010, R 0167/2009-1, „INA/INA (figurative mark)” punctele 24-25). Prin urmare, în ceea ce privește dovada utilizării prezentată de oricare dintre părți, norma 22 alineatul (6) RAMC este aplicată ca *lex specialis*, în raport cu *lex generalis* prevăzută de norma 38 alineatul (2) din RAMC (elemente de probă furnizate de solicitant) și de norma 96 alineatul (2) din RAMC (elemente de probă furnizate de titularul MC).

În conformitate cu norma 22 alineatul (6) din RAMC, dacă dovada utilizării prezentată de una din cele două părți nu este redactată în limba procedurii, Oficiul *poate* solicita părții care a prezentat dovada respectivă să furnizeze o traducere a acesteia în limba procedurii în termen de două luni. În exercitarea puterii sale de apreciere în această materie, Oficiul ia în considerare natura dovezii și interesele părților. În cazurile în care Oficiul invită efectiv titularul MC să furnizeze traducerea elementelor de probă, neîndeplinirea acestei cerințe până la expirarea termenului stabilit determină neluarea în considerare a documentelor netraduse (cu excepția documentelor considerate a fi evidente). Pentru mai multe informații privind aplicarea normei 22 alineatul (6) din RAMC, a se vedea Ghidul, Partea C, Opoziția, secțiunea 1, Aspecte procedurale și Partea C, Opoziția, secțiunea 6, Dovada utilizării.

7 Alte aspecte

7.1 Continuarea procedurii

Articolul 82 din RMC

În conformitate cu articolul 82 alineatul (1) din RMC, orice parte la o procedură în fața Oficiului care a omis să respecte un termen în raport cu Oficiul poate obține, la cerere, continuarea procedurii, cu condiția ca, în momentul în care este introdusă cererea, actul omis să fi fost îndeplinit. Cererea de continuare a procedurii este admisibilă numai dacă este prezentată în termen de două luni de la data expirării termenului nerespectat și se consideră că a fost prezentată abia după plata taxei aferente.

Această prevedere este aplicabilă tuturor procedurilor desfășurate în fața Oficiului. Pentru mai multe informații, a se vedea Ghidul, Partea A, Norme generale, secțiunea 1, Mijloace de comunicare, Termene.

Cu toate acestea, motivul acestei mențiuni specifice în cazul procedurilor de anulare este de a sublinia diferența față de procedurile de opoziție. În ceea ce privește opoziția, articolul 82 alineatul (2) din RMC prevede că procedura nu poate fi continuată, printre altele, în cazul termenelor prevăzute la articolele 41 și 42 din RMC (termenul de depunere a actului de opoziție, termenele stabilite de Oficiu pentru prezentarea faptelor, a elementelor de probă și a argumentelor sau observațiilor). Dimpotrivă, în cadrul procedurilor de anulare, continuarea procedurilor poate fi solicitată în raport cu toate termenele stabilite în cadrul procedurii de anulare (cu excepția termenului stabilit la articolul 60 din RMC pentru formularea unei căi de atac).

7.2 Suspendările

Articolul 104 din RMC

În materie de suspendări, a se vedea, în general, Ghidul, Partea C, Opoziția, secțiunea 1, Aspecte procedurale (ținând, totuși, cont de faptul că procedurile de anulare nu implică o perioadă de reflecție). Norma 20 alineatul (7) din RAMC se aplică prin analogie.

În această privință, principala particularitate a procedurilor de anulare se referă la normele speciale privind conexitatea înaintea instanțelor competente în domeniul mărcilor comunitare. În conformitate cu articolul 104 alineatul 2 din RMC, atunci când audiază o cerere de anulare, cu excepția cazului în care există motive speciale de a continua audierea, Oficiul, după audierea părților sau la cererea uneia dintre părți și după audierea celorlalte părți, suspendă din proprie inițiativă procedura atunci când validitatea MC contestate este deja pusă în cauză pe baza unei cereri reconvenționale în fața unei instanțe competente în domeniul mărcilor comunitare.

Articolul 104 alineatul (2) din RMC prevede, de asemenea, că dacă una dintre părțile la procedura în fața instanței competente în domeniul mărcilor comunitare solicită acest lucru, instanța poate să suspende procedura după audierea celorlalte părți la această procedură. În acest caz, Oficiul va continua procedura pendinte.

În conformitate cu articolul 104 alineatul (2) din RMC, cererea de suspendare trebuie să fie susținută de elemente de probă relevante. Cererile de suspendare sunt considerate relevante numai pentru proceduri și pot fi acordate în conformitate cu articolul 104 alineatul (2) din RMC atunci când acestea se referă la MC contestată și nu atunci când se referă la alte MC contestate în cadrul procedurilor de anulare desfășurate în paralel.

7.3 Renunțări și retrageri

Practicile Oficiului referitoare la MC care fac obiectul unei renunțări sunt descrise în Ghid, Partea E, Operațiuni privind Registrul mărcilor comunitare, secțiunea 1, Modificări efectuate în cadrul unei înregistrări.

7.3.1 Renunțări care vizează toate produsele și/sau serviciile contestate

În principiu, în cadrul procedurilor de anulare, consecințele unei renunțări totale la o MC contestată (sau ale unei renunțări parțiale care vizează toate produsele și/sau serviciile la care se referă cererea de anulare) sunt similare cu cele ale retragerii unei cereri de înregistrare a MC în cadrul procedurilor de opoziție.

Cu toate acestea, spre deosebire de ceea ce se întâmplă când o cerere de MC este retrasă, efectele renunțării la o MC înregistrată nu sunt aceleași cu cele ale unei decizii pe fond care suspendă procedura în cauză. În timp ce renunțarea la o MC intră în vigoare numai la data la care a fost înregistrată, decizia de anulare a unei MC își produce efectele începând cu o dată anterioară, fie la data de înregistrare a MC (în caz de nulitate), fie la data de depunere a cererii de anulare (în caz de decădere). În consecință, ca regulă generală și în pofida renunțării la MC contestată, se consideră că solicitantul încă are un interes legitim în a continua procedura de anulare, cu scopul de a obține o decizie pe fond (a se vedea Hotărârea din 24 martie 2011, C-552/09 P, „TiMi KiNDERJOGHURT”, punctul 39 și Decizia din 22 octombrie 2010, R 0463/2009-4, „MAGENTA”, punctele 25 – 27).

În practică, atunci când se renunță la o MC care face obiectul unei proceduri de anulare, Oficiul suspendă înregistrarea renunțării iar, în paralel, Divizia de anulare notifică solicitantul anulării cu privire la renunțare și îl invită să prezintă observații în termen de două luni și să specifice dacă dorește să continue procedura sau convine asupra încheierii ei fără decizie pe fond. Notificarea respectivă informează, de asemenea, solicitantul că, în cazul în care nu furnizează un răspuns, procedura de anulare se încheie fără decizie pe fond.

Dacă solicitantul furnizează un răspuns și consimte în mod expres asupra încheierii procedurii, renunțarea se înregistrează, cererea de anulare se consideră retrasă, iar procedura se încheie fără decizie pe fond. Costurile vor fi acordate solicitantului [articolul 85 alineatul (3) din RMC].

Dacă solicitantul nu prezintă observații privind încheierea procedurii de anulare, Divizia de anulare trimite o notificare ambelor părți privind încheierea procedurii și informează solicitantul privind eventuala pierdere a drepturilor în sensul normei 54 alineatul (2) din RAMC. Dacă solicitantul nu cere în mod explicit emiterea unei decizii în această privință în termenul stabilit în această normă, renunțarea este înscrisă în registru.

Dacă solicitantul cere efectiv continuarea procedurii de anulare [fie drept răspuns la invitația Oficiului de a prezenta observații, fie atunci când solicită emiterea unei decizii în conformitate cu norma 54 alineatul (2) din RAMC], procedura de anulare continuă până în momentul emiterii unei decizii pe fond. În aceste cazuri, costurile se acordă părții care a obținut câștig de cauză și nu neapărat părții care a încheiat procedura, astfel cum se prevede la articolul 85 alineatul (3) din RMC. După ce decizia de anulare devine definitivă, renunțarea se înregistrează numai pentru produsele și/sau serviciile care nu sunt vizate de cererea de decădere sau de cererea de declarare a nulității, dacă este cazul.

7.3.2 Renunțări care vizează numai o parte din produsele și/sau serviciile contestate

Titularul MC poate renunța parțial la MC deținută pentru o parte din produsele și/sau serviciile contestate. În astfel de cazuri, Oficiul notifică solicitantul anulării și îl invită să specifice dacă dorește să își mențină cererea de anulare. Dacă solicitantul anulării solicită efectiv continuarea procedurilor și își menține cererea de anulare, desfășurarea procedurii continuă în ciuda renunțării parțiale la MC în Registru. Dacă solicitantul anulării nu dorește să își mențină cererea de anulare, Oficiul încheie procedura și emite o decizie privind costurile, specificând faptul că fiecare parte va suporta cota care îi revine din costuri [articolul 85 alineatul (2) din RMC].

7.3.3 Retrageri

Solicitantul anulării își poate retrage cererea de anulare în orice moment pe parcursul procedurii. Oficiul informează titularul MC în ceea ce privește retragerea, încheie procedura și emite o decizie privind costurile, care vor fi acordate titularului MC [articolul 85 alineatul (3) din RMC], cu excepția cazului în care retragerea urmează imediat după renunțare (a se vedea mai sus).

Părțile pot specifica faptul că renunțarea sau retragerea reprezintă o consecință a unui acord încheiat și că emiterea unei decizii privind costurile nu este necesară. Oficiul nu emite o decizie privind costurile dacă primește o astfel de solicitare, depusă împreună cu cererea de retragere sau de renunțare și semnată de ambele părți. De asemenea, o astfel de cerere poate fi adresată Oficiului prin transmiterea a două scrisori separate. În cazul în care nu se specifică dacă părțile au convenit asupra costurilor, Oficiul emite imediat o decizie în acest sens. O decizie privind costurile care a fost deja emisă nu mai este revizuită de Oficiu în eventualitatea în care părțile furnizează informațiile necesare ulterior datei de emitere a deciziei. Părților le revine obligația de a respecta acordul și nu de a „executa” deciziile privind costurile emise de Oficiu.

7.4 Cererile de decădere și de declarare a nulității care vizează aceeași MC

Dacă aceeași MC face, în mod simultan, obiectul unei proceduri de decădere și al unei proceduri de declarare a nulității, Oficiul este în măsură să decidă în fiecare caz, luând în considerare principiile eficienței procedurale și administrative, dacă una dintre proceduri trebuie suspendată până la momentul încheierii celeilalte proceduri sau în ce ordine trebuie să se ia decizii privind procedurile.

Dacă se decide în primul rând asupra nulității totale a MC (sau parțiale, exceptând toate produsele și serviciile care sunt vizate de cererea de decădere), imediat ce această decizie devine definitivă, procedura de decădere, care se desfășoară în paralel, este încheiată în mod automat întrucât a devenit lipsită de obiect. Costurile sunt la latitudinea Oficiului [articolul 85 alineatul (4) din RMC], care, în general, concluzionează că fiecare parte trebuie să își suporte propriile costuri.

Cu toate acestea, având în vedere diferitele efecte ale unei decăderi (*ex nunc*) și ale unei declarări a nulității (*ex tunc*), atunci când se decide în primul rând revocarea totală a unei MC (sau parțială, cu excepția tuturor produselor/serviciilor vizate de cererea de declarare a nulității), Oficiul informează solicitantul atunci când decizia respectivă

devine definitivă și îl invită să își prezinte observațiile privind încheierea procedurii de nulitate. Dacă solicitantul demonstrează un interes legal suficient față de obținerea unei decizii declarative privind nulitatea, procedura se desfășoară în continuare.

7.5 Contestarea înregistrărilor internaționale care desemnează UE

Articolul 152 alineatul (2) și articolul 158 din RMC
--

Procedurile de anulare pot viza, de asemenea, înregistrările internaționale care desemnează Uniunea Europeană. Normele aplicabile în aceste cazuri (în special referitor la data depunerii și termenul alocat pentru furnizarea dovezii de utilizare) pot fi consultate în Ghid, Partea M, Mărci internaționale.

O cerere de anulare care vizează o înregistrare internațională poate fi depusă după data publicării înregistrării internaționale în Buletinul oficial al Oficiului [M.3.1. – Înregistrări internaționale cu sau fără modificări de la data publicării acestora, în sensul articolului 152 alineatul (1) din RMC].

În ceea ce privește reprezentanții la OMPI ai deținătorilor de înregistrări internaționale contestate, ca regulă generală, Oficiul comunică cu aceștia, indiferent de locul în care se află titularii IR, atunci când îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul 93 din RMC.

Dacă reprezentantul la OMPI al unui titular de înregistrare internațională nu îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 93 din RMC, notificarea cererii de anulare va fi adresată direct titularului de înregistrare internațională, iar o copie va fi transmisă reprezentantului său la OMPI, în scop informativ.

Notificarea cererii de anulare invită, de asemenea, titularul de înregistrare internațională să desemneze un reprezentant profesional în conformitate cu articolul 93 din RMC, în termen de trei luni de la primirea notificării. În cazul reprezentării obligatorii [articolul 92 alineatul (2) din RMC], notificarea va menționa consecințele nerespectării acestei obligații (și anume, faptul că nicio comunicare adresată de către titularul de înregistrare internațională nu va fi luată în considerare).